

Standaard Rijstvogels 2024

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

© Copyright by NBvV, Alle rechten voorbehouden

Uitgave: 1995- 2024

INDEX

INHOUD

INDEX	2
VOORWOORD HERZIENE UITGAVE 2023-2024	3
RIJSTVOGEL, (<i>LONCHURA ORYZIVORA</i>)	4
ONDERSOORTEN:	4
ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR:	4
FYSIEKE STANDAARD:	8
BESLISBOOM:	10
WILDKLEUR MAN EN POP:	11
AGAAT MAN EN POP	11
PASTEL MAN EN POP:	11
MOKKABRUIJN MAN EN POP:	13
ROODBRUIJN MAN EN POP:	13
TOPAAS MAN EN POP:	13
OPAAL MAN EN POP:	15
AGAAT PASTEL MAN EN POP:	17
AGAAT MOKKABRUIJN M EN P:	17
AGAAT OPAAL M EN P:	17
AGAAT TOPAAS M EN P:	17
PASTEL MOKKABRUIJN, MAN EN POP:	19
PASTEL OPAAL MAN EN POP:	19
PASTEL TOPAAS M EN P:	19
OPAAL MOKKABRUIJN, MAN EN POP:	21
TOPAAS MOKKABRUIJN M EN P:	23
TOPAAS OPAAL M EN P:	23
WIT, MAN EN POP:	25

TIMOR RIJSTVOGEL, (<i>LONCHURA FUSCATA</i>)	27
ALGEMEEN:	27
ONDERSOORTEN:	27
ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR:	27
FYSIEKE STANDAARD:	27
TEKENINGSPATROON:	27
KLEURSTANDAARD:TIMOR RIJSTVOGEL.	28
WILDKLEUR MAN EN POP	28

[Terug naar Index](#)

Voorwoord herziene uitgave 2023-2024

Besloten is om de Rijstvogel uit de Standaard gedomesticeerde Afrikaanse en Aziatische Prachtvinken te halen en een aparte standaard te maken voor de rijstvogel soorten te maken.

Ook zijn er een aantal herkenning omschrijving kleurslagen toegevoegd

De Keurmeestersvereniging tropische vogels en parkieten.

Van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

In samenwerking met de speciaalclub JMC en overige lonchuras

Utrecht zomer 2023

[Terug naar Index](#)

Rijstvogel, (*Lonchura oryzivora*)

Algemeen:

Wetenschappelijk:	Lonchura oryzivora.
Duits:	Reisfink.
Engels:	Java sparrow
Frans:	Padda, Calfat
Deens:	Grå Risfugl
Italiaans:	Padda

Bij de aanvulling rijstvogels.

De ontwikkelingen welke de kweek van rijstvogels de laatste 10 jaar heeft ondergaan verantwoordt een volledig herziene uitgave. Deze verandering betreft onder meer de naam welke in de standaard voor de verschillende mutaties gebruikt wordt. In plaats van pastel (de Vos) zal de naam opaal gebruikt worden. Voor de mutatie pastel (Verbakel) zal de naam pastel worden gebruikt en wordt van deze mutatie nu ook een kleur- en tekeningsbeschrijving opgenomen

Van een aantal mutatiecombinaties wordt in deze aanvulling een kleur- en tekening beschrijving opgenomen. Gekozen is voor duidelijk herkenbare kleurslagen. De mutatiecombinatie pastel isabel wordt gezien als een licht beige ogende kleurslag. De mutatiecombinatie opaal isabel wordt gezien als een crème ogende kleurslag, welke is overgoten door een licht zilverkleurige waas. De mutatiecombinatie pastel opaal wordt gezien als een zacht licht zilver-grijs ogende kleurslag. De mutatiecombinatie pastelopaal mokkabruin is ook in deze standaard opgenomen, hoewel men zich er bewust van moet zijn, dat deze kleurslag zich nog in een zeer experimenteel stadium bevindt. Tenslotte is aan deze aanvulling een overzicht toegevoegd, wat de vergelijking van de verschillende kleurslagen zal vergemakkelijken.

Bergen op Zoom, zomer 2001.

De Keurmeestervereniging tropische vogels en parkieten.

Van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Bij volledige herziene standaard van de rijstvogels.

Amper 6 jaar na het verschijnen van de aanvulling rijstvogels 2001 verantwoordt de ontwikkelingen, welke de kweek van rijstvogels heeft ondergaan, een volledig herziene uitgave. Deze verandering betreft onder meer de naamgeving van de mutaties, welke in de standaard van 1994 en de herziening van juli 2001 voor de verschillende mutaties gebruikt werden. In plaats van isabel wordt de mokkabruine en roodbruine omschreven en is de mutatie topaas in deze standaard opgenomen. Van een aantal mutatiecombinaties wordt in deze aanvulling een gewijzigde naamgeving en de daarbij behorende kleur- en tekening beschrijving beschreven. Tenslotte geldt ook voor de standaard van de rijstvogel dat deze versie is uitgevoerd in de inmiddels gekende matrix lay-out.

Utrecht – Nijmegen, zomer 2007.

De Keurmeestervereniging tropische vogels en parkieten.

Van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

De rijstvogels, welke als een van de eerste prachtvinken soorten in de begin jaren van de 18de eeuw werden ingevoerd, zijn inmiddels verregaand gedomesticeerd. De rijstvogel heeft, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek zowel negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden, dat binnen het keursysteem de rijstvogel, "Lonchura oryzivora", samen met het zilver- en loodbek, de vogels zijn, welke in deze standaard, "Gedomesticeerde Afrikaanse- en Aziatische prachtvinken", met recht als cultuurvogels mogen worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soort, is als gevolg van de domesticatie ook een aantal kleur mutaties ontstaan.

Ondersoorten:

Het genus Padda werd gezien als nauw verwant aan het genus Lonchura. Na onderzoek is besloten om het genus Padda te wijzigen in het genus Lonchura.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Het verenkleed van de rijstvogel is in te delen in een drietal groepen.

A: De borstbevedering en het rug- en vleugeldek.

B: De buikbevedring.

C: De tekeningsdelen.

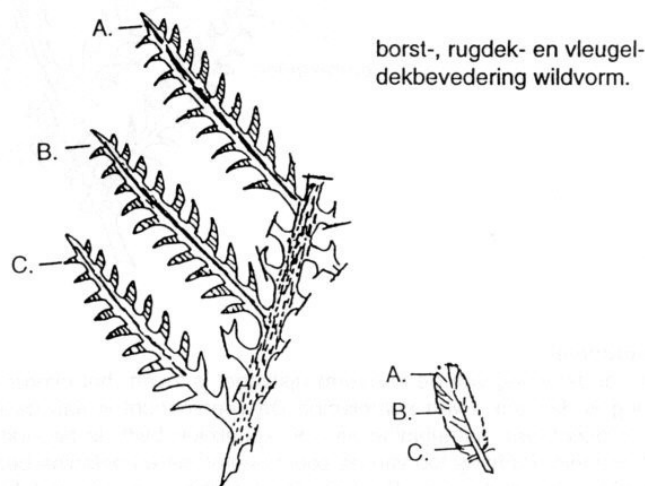
Daarnaast bevatten de veren van de rug en de buik een geringe blauwstructuur, wat het helder grijze rugdek en de paarse waas op de buik tot gevolg heeft.

[Terug naar Index](#)

a: De borstbevedering en het rug- en vleugeldek.

De veren van het rug- en vleugeldek, alsmede van de borst, worden voor het grootste deel gekleurd door zwart eumelanine. Pas als coupes worden gesneden wordt ook roodbruin phaeomelanine aangetroffen. Bij de wildvorm is de hoeveelheid phaeomelanine beperkt en niet eens in elke coupe zichtbaar. De plaats waar het roodbruine phaeomelanine wordt aangetroffen is rond de kern van de baard en is vrij onregelmatig van concentratie.

Wanneer men op de veer kijkt, blijkt de schacht eumelanine te bevatten aan de extalzijde, de voor het oog zichtbare zijde. Aan de topzijde van de schacht is het aantal eumelanine delen per oppervlakte eenheid ongeveer veertig procent, richting spoel is deze hoeveelheid veel minder. De baarden laten een overeenkomstig eumelanine bezit zien. De extalzijde van de topbaarden is bijna volledig voorzien van eumelanine, terwijl de baarden richting spoelzijde steeds minder eumelanine bevatten. De baarden aan de basis van de veer bevatten aan de schachtkant zelf nauwelijks eumelanine. Analooq aan de baarden zijn de haakjes voorzien van eumelanine. Onder de microscoop gezien bestaat een haakje uit een aantal cellen. In deze cellen wordt eumelanine afgezet. De haakjes van het rug- en vleugeldek en borstbevedering bevatten alleen in de toppen van de cellen een hoeveelheid eumelanine. De haakjes aan de top van de veer laten meer eumelanine eenheden per cel zien als aan de basis van de veer. De haakjes aan de basis van de baarden, welke aan de spoelzijde van de veer zitten, bevatten in het geheel geen eumelanine. Uit de kweekpraktijk blijkt ook een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine in deze bevedering aanwezig. Daarnaast bevatten de veren op de rug en de buik een geringe hoeveelheid blauwstructuur, wat het helder grijze rugdek en de paarse waas op de buik tot gevolg heeft

b: De buikbevedering.

In de buikbevedering van de wildvorm rijstvogel is het phaeomelanine in grote concentratie aanwezig. Het eumelaninebezit speelt in de kleur van de buikbevedering slechts een bijrol en is met name in de flanken aan te treffen.

Wanneer men de tekening van de buikbevedering bekijkt, valt op dat de veer in drie zones is op te delen.

Het topdeel van de veer kan het phaeomelanine deel worden genoemd. In dit deel van de veer zijn de baarden voorzien van een grote concentratie roodbruin phaeomelanine. Aan de top en aan de basis van de baard is de concentratie van het phaeomelanine minder als in het middendeel van de baard. Overeenkomstig de concentratie van het phaeomelanine in de baard is ook in elke cel van de baarden het roodbruin phaeomelanine aanwezig. De schacht van de veer is richting top aan de extalzijde, het voor het oog zichtbare deel, voorzien van een beperkte hoeveelheid phaeomelanine. Richting spoel neemt de hoeveelheid phaeomelanine af.

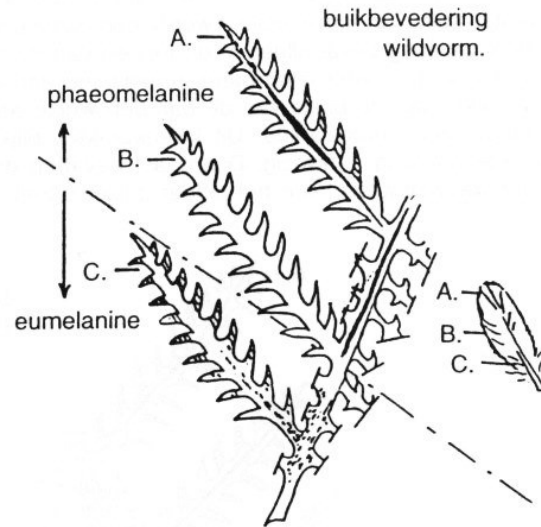
Het basis deel van de veer is het eumelanine deel van de buikveren. Vanaf het midden van de veer is in de schacht geen phaeomelanine meer aanwezig, zodat een melanine vrij gebied ontstaat. Vervolgens is in de extalzijde van de schacht een beperkte hoeveelheid eumelanine afgezet. De baarden aan de basis van de veer bevatten eumelanine, welke richting top van de baard afneemt tot vrijwel niets. Daarentegen bevat elk haakje aan de top van de baard in elke cel een hoeveelheid eumelanine, terwijl dit richting basis afneemt.

Het midden deel van de buikveren is melanine vrij in zowel de schacht, de baarden als de haakjes. De breedte van deze melanine vrije zone is verantwoordelijk voor de diepte van de buikkleur. In de flanken is de melanineloze zone smaller en wordt de kleur meer beïnvloed door het eumelanine.

Richting aars neemt de melanine concentratie geleidelijk af om uiteindelijk een witte aarsbevedering te tonen. Overeenkomstig de borst-, rugdek- en buikbevedering is een beperkte hoeveel bruin eumelanine in deze bevedering aanwezig.

[Terug naar Index](#)

Fig. 3b.

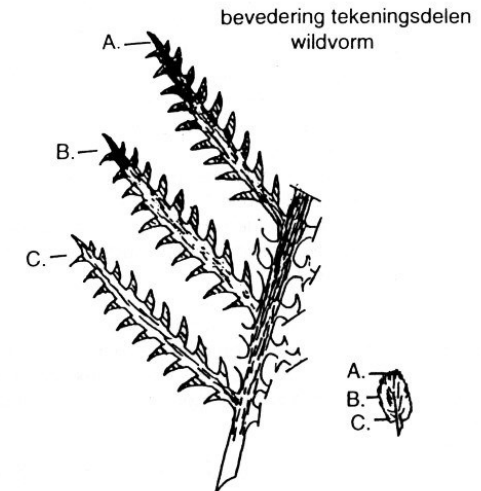

c: De tekeningsdelen.

De kleur van de tekening van de wildvorm rijstvogel is zwart. Het overgrote deel van het melanine in de bevedering is dan ook zwart eumelanine. De veerschacht is aan de extalzijde, vanaf de spoel tot aan de top, voorzien van eumelanine. Aan de spoelzijde blijft dit beperkt tot een twintig procent per oppervlakte eenheid. Richting top van de spoel neemt het eumelanine bezit toe, om uiteindelijk bijna de totale oppervlakte te bedekken. De baarden bevatten aan de extalzijde eumelanine, waarbij de concentratie aan de baarden van de top van de veer groter is dan in de baarden, welke zich aan de basis van de veer bevinden. Overeenkomstig de concentratie van het eumelanine in baarden bevatten de haakjes eumelanine. Dit wil zeggen aan de top is de hoeveelheid eumelanine per oppervlakte-eenheid negentig procent of meer, terwijl dit aan de basis van de veer maar veertig procent is.

Wanneer van deze veertjes een coupe wordt gesneden, welke onder microscoop kan worden onderzocht, dan blijkt, dat er een aantal melanine eenheden zijn, welke niet volledig zwart zijn, maar een bruine kleur hebben. Gezien het feit dat bij de Mokka- en roodbruine rijstvogel deze melanine eenheden zichtbaar blijven, kan gesteld worden, dat dit bruine melanine waarschijnlijk bruin eumelanine is, van een andere structuur als het volledig geoxideerde zwarte eumelanine.

Fig. 3c.

Voor een verdere bijschrijving van de erfelijke aspecten bij de verschillende mutaties bij de rijstvogel, wordt naar de mutatie standaard prachtvinken verwezen. Bij de rijstvogels worden de volgende mutaties herkend.

[Terug naar Index](#)

De mokka- en roodbruin mutatie.

Onder de naam isabel is bij de liefhebbers een kleurmutatie bekend, welke in praktijk een mokkabruine en roodbruine mutatie blijkt te zijn en zich ook als zodanig gedraagt. Het bewijs hiervan is de kweek van hybriden, welke heeft plaats gevonden met de Japanse meeuw. Door gebruik te maken van de paring mokkabruine Japanse meeuw split voor roodbruin maal mokkabruine (isabel) rijstvogel ontstaat een F1 generatie, welke zowel roodbruin als mokkabruin kleurige vogels laat zien. De mokkabruin- en roodbruinmutatie bij de rijstvogel is als gevolg van de kleur van de hybriden een mutatie, welke aangrijpt op hetzelfde gen als de roodbruinmutatie bij de Japanse meeuw. De invloed van de roodbruinmutatie op de wildvorm rijstvogel is het belemmeren van het afzetten van zwarte eumelanine staafjes in de bevedering. Door selectieve kweek zal de hoeveelheid phaeomelanine in de bevedering verder kunnen worden uitgebreid. Dit zal een warme kleur aan de roodbruine rijstvogel geven. Een extra aspect is de blauwfactor, welke door de roodbruin factor niet langer van invloed is op de kleur, welke door ons wordt waargenomen. De mokkabruine vormt met de roodbruine een meervoudige mutatiereeks, zoals we die bij de Japanse meeuw ook kennen.

De opaalmutatie.

In 1991 ontstond een mutatie met een zilvergrijs rugdek en grijze tekening onderdelen. Deze mutatie is vastgelegd door de heer H.J de Vos uit Utrecht en in aanvang pastel genoemd. Wanneer het gevolg van deze mutatie op de vederstructuur wordt geanalyseerd blijkt, dat alle melanine een kwantitatieve reductie heeft ondergaan, overeenkomstig de opaalmutatie. De pigmentcellen, melanocyten genoemd, kunnen als gevolg van een genetisch defect hun pigment niet of nauwelijks meer in de veer afzetten. De melanocyt produceert echter wel pigment. Op zeker moment wordt de melanocyt in de keratine van de groeiende veercel opgenomen. Dit opnemen van melanocyten in de veer gebeurt veelal in de entalzijde (de aan het oog onttrokken zijde) van de veer, wat met name aan de donkere schacht aan de onderzijde van de veer zichtbaar is. Het aantal pigment eenheden per veerdeel is sterk afgenomen tot ongeveer veertig procent bij de donkere exemplaren en tot twintig procent bij de lichtere exemplaren. De gevolgen voor de afzonderlijke veervelden zijn als onder omschreven.

De borst en het rug- en vleugeldek:

De beperkte hoeveelheid phaeomelanine rond de kern van de baarden is voor ongeveer zestig procent gereduceerd. De overblijvende hoeveelheid phaeomelanine heeft niet of nauwelijks invloed meer op de kleur van deze veervelden. Het eumelanine in de haakjes in de extalzijde van de baard wordt eveneens met ongeveer zestig procent gereduceerd. Deze resterende eumelanine heeft een helder zilvergrijs rugdek tot gevolg.

De buikbevedering:

Het phaeomelanine, dat zich in de baarden van de buikbevedering van de wildvorm in een grotere concentratie bevindt, wordt voor ongeveer zestig procent gereduceerd. Het resterende phaeomelanine zal de buikkleur t.o.v. de borst en het rug- en vleugeldek in helderheid beïnvloeden. De hoeveelheid overblijvende eumelanine zorgt samen met dit phaeomelanine voor een zilvergrijze kleur, zonder dat deze helder te noemen is

De tekeningsdelen.

De melanine in de baarden en de haakjes van de tekeningsdelen reduceert eveneens voor ongeveer zestig procent. Het is een kwantitatieve reductie. Het betreft zowel het zwarte- en het bruine eumelanine en het roodbruine phaeomelanine. Het phaeomelanine, wat a.g.v. de opaalmutatie overblijft, heeft niet of nauwelijks nog invloed op de kleur van de tekeningsdelen. De resthoeveelheid eumelanine nemen wij waar als een donkergrijze kleur.

De pastelmutatie.

Rond 1985 is een echte pastelmutatie opgetreden en vastgelegd door de heer Mingeroot uit België. Begin jaren '90 is de kweek van deze mutant door de heer Verbakel uit Aarle Rixtel ter hand genomen. Wanneer het gevolg van deze mutatie op de vederstructuur wordt geanalyseerd blijkt, dat alle melanine een kwantitatieve reductie heeft ondergaan. Het aantal pigment eenheden per veerdeel is sterk afgenomen, tot ongeveer veertig procent bij de donkere exemplaren en tot zestig procent bij de lichtere exemplaren.

Een phaeomelanine verhinderende mutatie (De grijsmutatie).

In de eind tachtiger jaren werd tijdens een tentoonstelling een rijstvogel aangetroffen, met een zeer helder grijs rugdek en een grauw grijsbeige buikkleur, zonder roze waas. Bij nadere bestudering is vast te stellen, dat deze vogel een vederstructuur heeft zonder phaeomelanine. De kleur wordt bepaald door zwart- en bruin eumelanine. Een vederstructuur onderzoek van deze vogel heeft (nog) niet plaats gevonden. Nakweek van deze vogel is onbekend, een standaardomschrijving is dan ook nog niet aan de orde. Betreffende grijs "mutatie" geeft aanleiding de ongemuteerde vorm niet grijs maar wildvorm te noemen en zal als zodanig ook in de standaard omschreven worden.

Een eumelanine verhinderende mutatie (De topaasmutatie).

In 1993 is in midden Italië een rijstvogel aangetroffen, welke bij nadere bestudering een vogel blijkt te zijn, welke herkenbaar is als topaas. Het zwarte eumelanine wordt kwantitatief gereduceerd, terwijl het phaeomelanine onaangetast blijft. Wat wordt waargenomen is een rijstvogel met donkerbruine tekeningsdelen en een mat grijs rugdek, zonder blauwe waas. De kleur van de buik is beigegeel. Een vederstructuur onderzoek van deze vogel heeft (nog) niet plaats gevonden.

De bontmutatie.

Bij rijstvogels is reeds sinds jaar en dag de bontmutatie bekend. Deze mutatie is in het algemeen waar te nemen door witte vleugelpennen en witte veertjes op de kop en onder de snavel. Plaatselijk wordt een totale verhindering van melanine oxidatie door de bontfactor veroorzaakt. Vogels, welke aan de algemene keurtechnische omschrijving van de bontmutatie kunnen voldoen, komen nauwelijks of nooit voor. Veel meer wordt de bontfactor dan als lastig en negatief ervaren. De bontmutatie bij de rijstvogel wordt dan ook niet gezien als een verrijking van het kleurslagenbestand en wordt dan ook niet in standaardvorm omschreven.

[Terug naar Index](#)

De wit mutatie.

Reeds in 1876 werd aan de natuur een witte rijstvogel onttrokken. In de totale bevedering van de rijstvogel wordt de melanine oxidatie verhinderd, het gevolg is een witte vogel, zonder enige pigment aanslag.

De vogel in het bezit van overmelanisatie.

In de vogelliteratuur wordt meerdere malen melding gemaakt van vogels met een volledig zwarte kop en soms zelfs een zwartgrijze buik. In alle gevallen bleek er hier sprake te zijn van overmelanisatie. Oorzaken van dit verschijnsel kunnen onder meer eenzijdige voedselopname, onvoldoende licht of het gevolg van medicijntoediening zijn. Wanneer de vogels in goede conditie een rui ondergaan, blijkt het oorspronkelijke veerkleed weer hersteld te zijn. Vogels in het bezit van overmelanisatie hebben een hoge kijkwaarde, maar worden, omdat het afwijkende verenkleed niet erfelijk is vast te leggen, niet in de standaardomschrijving opgenomen.

De Agaat mutatie

De Agaat mutant is in Italië ontstaan en wordt daar Mascherato genoemd en sinds 2014 bij een aantal kwekers aanwezig.

Er is nu een Matrix met kleur- en tekening omschrijving in deze standaard opgenomen.

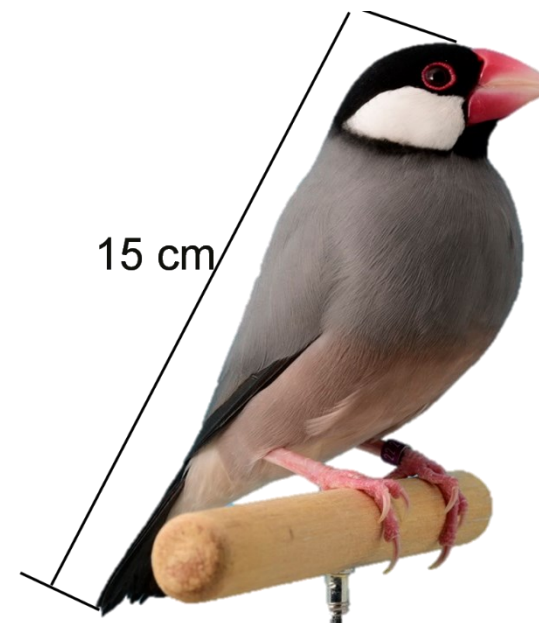
De agaat vererft geslachtsgebonden recessief.

Fysieke standaard:

Formaat:

De ideale rijstvogel moet een forse indruk maken en moet minimaal 15 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

Het type van de rijstvogel is robuust, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen **van kop, snavel en lichaam** niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst – buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig gebogen. De rug moet vanaf de kop, welke iets opgericht gedragen wordt, tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. In het achterlichaam mag de rijstvogel niet de indruk maken uitgezakt te zijn. De kop moet een regelmatig gebogen lijn vormen, met oog centraal t.o.v. de schedel. Bij negatieve kweekselectie zal samen met een platte schedel en een onnatuurlijke grote snavel, de kop erg storend werken. Deze afwijking is ernstig en erfelijk.

Houding:

De rijstvogel dient rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

[Terug naar Index](#)

Conditie:

Voor de rijstvogel, welke als soort weinig foutbronnen heeft, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer de rijstvogel niet in goede conditie verkeert, komt deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en een naar achter is gericht. Veelvuldig worden rijstvogels ter keuring aangeboden met een geschubd loopbeen of te lange nagels. Op beide afwijkingen dient streng gelet te worden. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie vogelindex website NBvV.

Snavel:

De snavel is voor de soort fors, maar mag niet overdreven groot worden. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn. De lijn bovensnavel – schedel dient een vloeiend verloop te hebben. Soms komt het voor dat de snavel van de pop iets fijner van model is als die van de man.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij een rijstvogel strak en aaneengesloten gedragen te worden, zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de rijstvogel onrustig worden en de veerstructuur van de staart beschadigen.

Kleur en tekening:

In de standaardomschrijving wordt per kleurslag en per veerveld de kleur en tekening van de rijstvogel beschreven. In alle gevallen dient de kleur een goede helderheid en regelmaat te tonen, terwijl de tekening prominent en scherp moet zijn. Wanneer rijstvogels ter keuring worden aangeboden, welke nog niet op kleur zijn, komt dit tot uitdrukking in bruine aanslag op rug- en vleugeldek en bruine vlekken in het tekening patroon van de kop. Veelvuldig is bij de rijstvogels een bontfactor in het geding, het gevolg zijn witte vleugelpennen en bontvorming in de keel. Op deze bontvorming dient dan ook streng gelet te worden. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn als bij de man, hetzelfde geldt voor de ooglidrand.

Tekening patroon:

De tekeningsonderdelen van de gedomesticeerde wildkleur rijstvogel zijn:

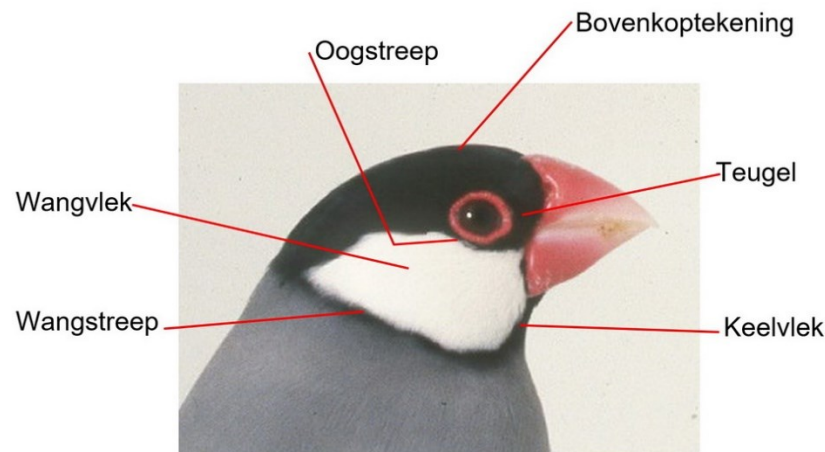

Fig. 4 De koptekening van de rijstvogel

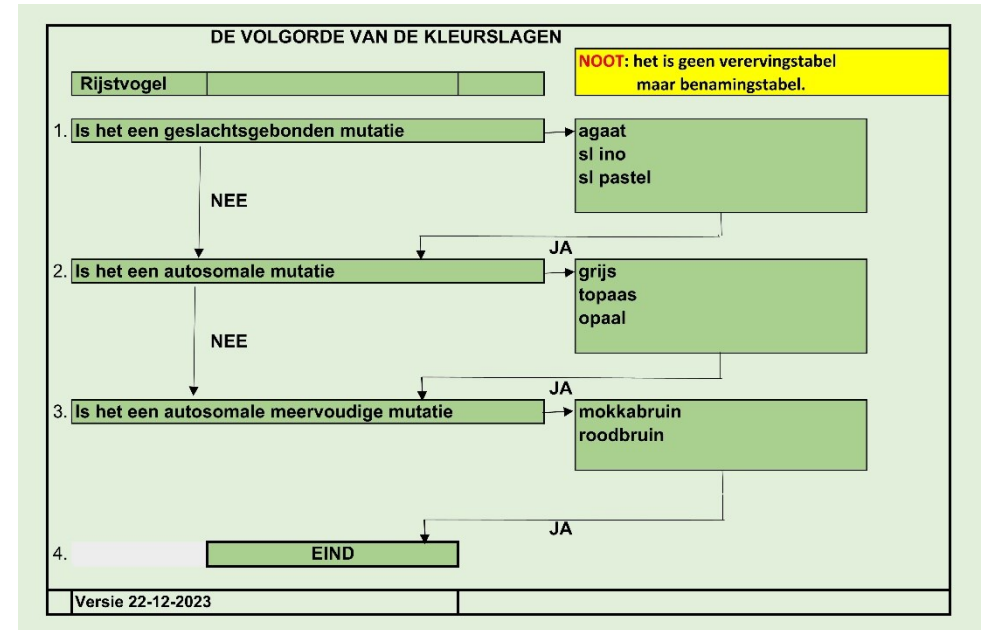
Het tekening patroon van de kop is vastgelegd in diverse tekening onderdelen. Te herkennen zijn bovenkoptekening, oogstreep, snavelstreep, keelvlek, wangvlek en de wangstreep, te weten.

- **Bovenkoptekening:** De bovenkoptekening loopt vanaf de inplant van de bovensnavel over de voor- en achterschedel tot in de nek en vormt een geheel met de teugel. In de nek is de afscheiding met het rugdek regelmatig en scherp.
- **Oogstreep:** Aansluitend op de bovenkoptekening begint aan de achterzijde onder het oog de oogstreep. De oogstreep loopt onder langs het oog en de teugel, waarmee het een geheel vormt, richting snavelbasis. Aan de onderzijde van het oog is de oogstreep minimaal doch scherp en regelmatig aanwezig.
- **Snavelstreep:** De snavelstreep loopt langs de zijkant van de ondersnavel en is scherp en regelmatig aanwezig. Aan de bovenzijde gaat de snavelstreep over in de oogstreep, aan de onderzijde grenst de snavelstreep aan de keelvlek.
- **Keelvlek:** Vanaf de basis van de ondersnavel loopt de keelvlek tot aan de onderzijde van de keel. De overgang van de keel en borst is scherp en regelmatig. Aan de zijkanten grenst de keelvlek aan de wangvlek.

[Terug naar Index](#)

- **Wangvlek:** De wangvlek loopt vanaf de snavelstreep en zijkant van de keel richting wang. Aan de bovenkant wordt de wangvlek begrensd door de oogstreep. Vanaf de achterzijde van de oogstreep loopt de wangvlek met de bovenkoptekening mee richting wangstreep. Alle begrenzingen van de wangvlek zijn regelmatig gebogen en scherp van aftekening.
- **Wangstreep:** Langs de onderzijde van de wangvlek loopt de wangstreep. De wangstreep loopt in een regelmatig gebogen lijn van de onderzijde van de keelvlek tot aan de achterzijde van de wangvlek en bovenkoptekening. Aan de onderzijde vormt de wangstreep een regelmatige en scherpe afscheiding. De wangstreep bestaat uit veren, welke deel uitmaken van de rand van de wangvlek. Zo'n veer is dan ook wit en bevat alleen aan de top een zwarte rand. De zwarte rand vormt de wangstreep.
- **Overgang borst – buik:** De kleurscheiding tussen de borst en buik verloopt middels een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en zorgt op deze manier voor een strakke kleurscheiding tussen de helder grijze borst en de grauwbeige met parse waas gekleurde buik.

Beslisboom:

[Terug naar Index](#)

Kleurstandaard rijstvogels:

Kleurlagen rijstvogels:	Wildkleur man en pop:	Agaat man en pop	Pastel man en pop:
Kleur:			
Rug-, vleugeldek en armpennen.	Helder grijs.	Licht beige-grijs	Licht loodgrijs.
Handpennen.	Donkergrijs.	Licht beige grijs.	Loodgrijs.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zwart.	Zwart iets minder intens dan bij de wildkleur.	Donkergrijs, minimaal lichter dan de kop.
Staart.	Zwart.	Zwart iets minder intens dan bij de wildkleur.	Grijs, met donkere grijze zoom.
Borst.	Helder grijs.	Licht beige met grijze waas iets helderder dan het rugdek.	Licht loodgrijs.
Buik, flanken en broekbevedering.	Grauwbeige, met een paarse waas.	Beige zo licht mogelijk van kleur.	Beige, met licht paarse waas.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.
Ogen.	Donkerbruin.	Donkerbruin	Donkerbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Rozerood / hoornkleurig.	Rozerood / hoornkleurig.	Rozerood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:			
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Diep egaal zwart.	Zeer donker zwartbruin	Donker egaal grijs.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar Index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop:

Wildkleur:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Het rugdek en de borst dienen egaal van kleur te zijn. De vleugelpennen mogen geen bruin tonen. De wangvlek moet helder wit van kleur zijn. Een veel voorkomende fout is bontvorming bij de ondersnavel (keel) en bonte vleugelpennen. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een regelmatig en scherp verloop te hebben. Wanneer de wangstreep breder wordt, zal deze vaak iets minder scherp zijn aan de onderzijde. Hoewel enige tolerantie op zijn plaats is, gaat de voorkeur uit naar een scherpe wangstreep van minimaal 1mm breed.
Agaat:	Kenmerkend voor deze mutatie is de zeer licht beige grijze buikkleur.. De voorkeur gaat uit naar vogels minimale beige waas. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn dan de zeer donker zwartbruine bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler van kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel agaat vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. De tekening onderdelen van schedel, wangstreep etc. selecteren naar zo diep mogelijk zwart. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. De kleurscheiding van borst en buik dient zo contrastrijk mogelijk te zijn. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.
Pastel:	Pastel rijstvogels hebben de laatste jaren de trend om dieper van kleur te worden. Deze diepe (te donkere) kleur heeft als oorzaak een beperkte reductie in het pigment waarmee de lichaamskleur is gevuld. Pastel moet een reductie van 40 tot 60 % hebben zowel in lichaamskleur als in de tekening onderdelen. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn, zonder bruine aanslag. Bruine aanslag in de handpennen wijst op een onvolledig doorgekleurde vogel. De kopkleur, maar vooral de staartkleur, is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. Vaak zal de kleur van bovenkoptekening enige bruine waas tonen. Het streven dient echter een zuiver donkergrijze kleur te zijn, vrij van bruine aanslag. Het is goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. De wangstreep zal bij de pastel rijstvogel vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkerdere veervelden in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de grijze kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

[Terug naar Index](#)

Kleurstandaard rijstvogels:

Kleurlagen rijstvogels:	Mokkabruin man en pop:	Roodbruin man en pop:	Topaas man en pop:
Kleur:			
Rug- ,vleugeldekk en armpennen.	Beige, met grijze waas overgoten.	Warm beige.	Helder grijs, iets lichter dan de wildkleur.
Handpennen.	Donkerbeige, met grijze waas.	Donker warm beige.	Grijs, iets donkerder dan het rugdek..
Stuit en bovenstaartdekveren.	Donkerbruin.	Bruin.	Zwartbruin
Staart.	Donkerbruin.	Bruin	Zwartbruin
Borst.	Beigebruin, met grijze waas.	Warm beigebruin.	Helder grijs, iets lichter dan de wildkleur.
Buik, flanken en broekbevedering.	Zo diep mogelijk beigebruin.	Zo diep mogelijk warm beigebruin.	Crème, met een licht lila waas
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.
Ogen.	Bruin.	Roodbruin.	Donker roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:			
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Egaal bruin.	Egaal roodbruin.	Donkerbruin iets lichter dan de staart..
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Helder wit.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar Index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop

Mokkabruin:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn, dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler bruin van kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel mokkabruin vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben. De mokkabruine vormt een zgn. MM reeks met de roodbruine, gelijk aan de vererving van de Japanse Meeuw.
Roodbruin:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. Dit zal echter moeilijk te realiseren zijn, daar de keelbevedering van een andere structuur is dan de kopbevedering. In het algemeen zal de man wat dieper (donkerder) van kleur zijn dan de pop en de pop iets warmer van tint dan de man. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de roodbruine rijstvogel vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere veervelden in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Dit zijn de zogenaamde jeugdpennen. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de roodbruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben. De roodbruinmutatie vormt een MM reeks met de mokkabruine, zoals we dit kennen bij de Japanse meeuw.
Topaas wildkleur:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. Door de topaas mutatie zal de blauwstructuur op de buik ontbreken, hierdoor wordt de kleur van de buik crème Het is belangrijk dat de crème buikkleur een lila waas laat zien. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn, dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel topaas wildkleur vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere bruine vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaat eis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

[Terug naar Index](#)

Kleurstandaard rijstvogels:

Kleurslagen rijstvogels:	Opaal man en pop:
Kleur:	
Rug- ,vleugeldekk en armpennen.	Lichtgrijs met blauwe waas
Handpennen.	Donker zilvergrijs, een nuance donkerder dan de armpennen.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zo egaal mogelijk donker grijs
Staart.	Helder grijs met hamertekening.
Borst.	Lichtgrijs met minimale blauwe waas
Buik, flanken en broekbevedering.	Zo licht mogelijk crème, met een lichte lila waas.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.
Ogen.	Bruin.
Ooglidrand.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.
Tekening:	
Bovenkopstekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Zo donker mogelijk egaal grijs
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar Index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop

Opaal wildkleur:	Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. - Met name voor het rugdek is dit een eerste vereiste. Wanneer de kleur van het rug- en vleugeldek te donker wordt ontstaat het risico dat op de vleugeldekveren kleine pigment ophopingen zichtbaar worden. De kopkleur dient zo donker en egaal mogelijk egaal grijs van kleur te zijn. Vogels die een gehamerde kopkleur tonen zijn over het algemeen lichter van lichaams- en kopkleur. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. De wangstreep dient van dezelfde prominentie en scherpste als die van de wildkleur te zijn, nochtans is enige clementie vereist. In het algemeen zullen poppen iets minder diep van kleur zijn dan de mannen. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Overjarige vogels verliezen enige kleurdiepte. De licht lila waas gaat in de buik verloren evenals wat kleurdiepte van het rugdek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaat eis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.
--------------------------------	---

[Terug naar Index](#)

Herkenning omschrijving rijstvogels:

Kleurslagen rijstvogels:	Agaat pastel man en pop:	Agaat mokkabruin m en p:	Agaat opaal m en p:	Agaat topaas m en p:
Kleur:	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving
Rug- en vleugeldekk en armpennen.	Licht beigewit met grijze waas	Wit met nauwelijks waarneembare crème waas	Opgebleekt licht zilvergrijs met nauwelijks waarneembare beige waas.	Licht grijs beige bewaasd
Handpennen.	Licht beigewit met grijze waas	Wit met nauwelijks waarneembare crème waas	Opgebleekt licht zilvergrijs grijs	Licht grijs beige bewaasd
Stuit en bovenstaartdekveren.	Grauw grijs .	Warm beige	Zo egaal mogelijk midden grijs.	Donker zwartbruin
Staart.	Koud grijsbruin	Warm beige	Zo egaal mogelijk midden grijs.	Donker zwartbruin
Borst.	Licht beigewit met zilvergrijze waas	Wit	Opgebleekt zilvergrijs met nauwelijks waarneembare beige waas. Iets helderder dan het rugdek	Licht grijs beige bewaasd
Buik, flanken en broekbevedering.	Opgebleekt beigebruin	Wit	Crémewit naar de aars toe wit.	Crème met gele waas
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit	Wit	Licht grijs beige bewaasd
Ogen.	Donker roodbruin.	Donker roodbruin.	Donker roodbruin.	Donker roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Rozerood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:				
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Opgebleekt bruin met licht grauwgrijze waas.	Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep en wangstreep warm beige	Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep en wangstreep zo donker mogelijk egaal midden grijs	Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep en wangstreep donker beige met grijze waas.
Wangvlek.	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	Ontbreekt, door de veder structuur een enigszins zwakke afscheiding te zien.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop:

Agaat pastel:	Kenmerkend voor deze mutatiecombinatie is licht beigebruine buikkleur met het opgebleekte rug- en vleugeldekk wat met een licht grijze waas overgoten. Niet te verwarren met de kleur van het rugdek van de mokkabruine kleurslag. De schedel en staart zijn verder opgebleekt dan bij de mokkabruine en kouder van kleur.
Agaat mokkabruin	Kenmerkend voor deze mutatiecombinatie is de vrijwel witte lichaamskleur, de zacht warm beige schedel, stuit en staart. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn dan de bovenkop tekening. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler van kleur zijn dan de pop. De wangstreep zal over het algemeen wat smaller ogen dan gebruikelijk, hier dient met enige coulance rekening mee gehouden te worden. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen.
Agaat opaal	Kenmerkend voor deze mutatie combinatie is het contrast tussen lichaamskleur en de kleur van de bovenkopkop en staart. De wangstreep zal over het algemeen wat smaller ogen dan gebruikelijk, hier dient met enige coulance rekening mee gehouden te worden.
Agaat topaas	Kenmerkend voor deze mutatiecombinatie is de licht grijs beige bewaasd lichaamskleur, de beige met grijze waas schedel, de zwartbruine stuit en staart. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. De keel tekening, teugel, snavelstreep en wangstreep zijn gelijk van kleur als de schedel.. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler kleur zijn dan de pop. De wangstreep is goed zichtbaar en laat een duidelijke aftekening zien van de witte wangvlek. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard en herkenning omschrijving rijstvogels:

Kleurslagen rijstvogels:	Pastel mokkabruin, man en pop:	Pastel opaal man en pop:	Pastel topaas M en P:
Kleur:			Herkenning omschrijving
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Beige.	Lichtgrijs met zacht blauwe waas	Helder grijs, iets lichter dan de pastel wildkleur.
Handpennen.	Beige.	Lichtgrijs iets donkerder dan het rugdek.	Helder loodgrijs, iets lichter dan de pastel wildkleur.
Stuit en bovenstaartdek-veren.	Donkerbruin.	Lichtgrijs, iets donkerder dan de schedel.	Donkergrijs, minimaal lichter dan de kop.
Staart.	Donkerbruin.	Lichtgrijs, iets donkerder dan de schedel.	Grijs, met donkere grijze zoom.
Borst.	Lichtbeige.	Lichtgrijs met zacht blauwe waas	Licht loodgrijs, iets lichter dan de pastel wildkleur.
Buik, flanken en broekbevedering.	Warm beigebruin.	Licht lila	Crème, met een lichte gele waas.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.
Ogen.	Roodbruin.	Bruin.	Donker roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:			
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Egaal warm crème bruin.	Egaal helder lichtgrijs, voorzien van lichtblauwe waas.	Donker egaal grijs.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar Index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop.

Pastel mokkabruin:	Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een beige ogende kleurslag. Door de mokkabruinfactor zal de buikkleur niet worden beïnvloed door de blauwfactor en donkerder van kleur zijn dan het rug- en vleugeldek en de borst. Een te sterk grijs ogende waas in de bevedering is fout. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de pastel mokkabruine rijstvogel zichtbaar aanwezig zijn maar door het opbleken van het aanwezige bruine eumelanine door de pastelfactor in samenwerking met de mokkabruin factor is de wangstreep vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. De wangstreep bestaat immers grotendeels uit zwart eumelanine. De pop zal wat lichaamskleur betreft iets warmer ogen dan de man. De borst- en rugdekkleur is wat donkerder en warmer van kleur. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.
Pastel opaal:	Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als licht grijs, met een zachte blauwe waas overgoten ogende kleurslag. De opaalmutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van het melanine, welke door de reductie van de pastelfactor nog eens versterkt wordt. Daar waar de mutatiecombinatie pastel mokkabruin een lichtbeige ogende kleurslag is, en de opaal mokkabruin een lichter gekleurde crème ogende kleurslag, die overgoten is met een licht zilveren waas, is de opaal pastel een kleurslag, zonder enige crème dan wel beige waas. De buikkleur wordt beïnvloed door de blauwfactor. Het is daarom van belang dat enig roodbruin phaeomelanine in de buikbevedering aanwezig is. Hierdoor ontstaat de roze waas, welke naast de licht zilvergrijs ogende totaalkleur kenmerkend is voor de opaal pastel kleurslag. Een witte buik dient dan ook als fout gezien te worden. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de opaal pastel rijstvogel vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep. (Kopaftekening oogt wat minder prominent door de pastel en de aanwezige opaalfactor, maar is wel degelijk aanwezig.) Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bontvorming valt door de lichtere kleuren echter nauwelijks op. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.
Pastel topaas:	Kenmerkend voor deze mutatiecombinatie is de crème gele buikkleur, met het opgebleekte helder grijze rugdek en borstkleur. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel pastel topaas vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere bruine vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

[Terug naar Index](#)

Kleurstandaard rijstvogels:

Kleurslagen rijstvogels:	Opaal mokkabruin, man en pop:
Kleur:	
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Helder crème-wit.
Handpennen.	Crème, met licht beige waas.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Licht grijs, met crème waas.
Staart.	Licht grijs, met crème waas.
Borst.	Helder crème-wit, met lichte beige waas.
Buik, flanken en broekbevedering.	Lichtbeige.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.
Ogen.	Roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.
Tekening:	
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Egaal crème, met grijze waas.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit,
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht,

[Terug naar Index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop.

Opaal mokkabruin:	Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een crème ogende kleurslag, die door de opaalfactor is overgoten met een licht beige waas. De opaalmutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van het melanine dan de pastelfactor. Daar waar de mutatiecombinatie pastel mokkabruin een lichtbeige ogende kleurslag is, is de opaal mokkabruin een crème, met een licht beige waas ogende kleurslag, die een lichtgrijze staart met crème waas heeft, vaak voorzien met een lichte hamertekening. Door de mokkabruinfactor zal in de buikkleur de blauwfactor worden beïnvloed en crème van kleur zijn, donkerder dan het rug- en vleugeldekk en de borst. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de opaal mokkabruin rijstvogel vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben. Dit kan eigenlijk alleen maar bereikt worden door de mokkabruine kleurslag te gebruiken ipv de roodbruinmutatie.
---------------------------------	--

[Terug naar Index](#)

Herkenning omschrijving rijstvogels:

Kleurslagen rijstvogels:	Topaas mokkabruin M en P	Topaas opaal M en P:
Kleur:	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving
Rug- en vleugeldekk en armpennen.	Lichtbeige, met iets grijze waas overgoten.	Mat zilvergrijs, iets lichter dan de opaal wildkleur.
Handpennen.	Beige, met grijze waas.	Lichtbeige, met grijsblauwe waas.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Donkerbruin.	Donkergrijs, met bruine waas.
Staart.	Donkerbruin.	Grijs, met lichte bruine waas.
Borst.	Licht beigebruin, met grijze waas.	Helder zilvergrijs, met blauwe waas, iets lichter dan bij de opaal wildkleur.
Buik, flanken en broekbevedering.	Crème, met een lichte gele waas.	Crème, met een lichte gele waas.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.
Ogen.	Donker roodbruin.	Donker roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:		
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Egaal donkerbruin.	Egaal helder roomkleurig crème.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

[Terug naar Index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop:

Topaas mokkabruin:	Kenmerkend voor deze mutatiecombinatie is de crème gele buikkleur, met het opgebleekte lichtbeige, met iets grijze waas, overgoten borst- en rugdek kleur. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldekk moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler bruin van kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel mokkabruin topaas vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldekk. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.
Topaas opaal:	Kenmerkend voor deze mutatie combinatie is de licht crème gele buikkleur, met het opgebleekte zilvergrijze rugdek- en borstkleur. Opvallend is de koptekening, die is roomkleurig crème geworden en de stuit is grijs, met een wat bruine waas overgoten. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldekk moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. Met name voor het rugdek is dit een eerste vereiste. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. Naast deze egaalheid van kleur toont de kopkleur enige hamertekening, deze exemplaren zijn het diepst van kleur. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. De wangstreep dient van dezelfde prominentie en scherp te zijn, als die van de wildkleur. Nochtans is enige clementie vereist. In het algemeen zullen de poppen iets minder diep van kleur zijn dan de mannen. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaat eis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard rijstvogels:

Kleurslagen rijstvogels:	Wit, man en pop:
Kleur:	
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Helder wit.
Handpennen.	Helder wit.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Helder wit.
Staart.	Helder wit.
Borst.	Helder wit.
Buik, flanken en broekbevedering.	Helder wit.
Aars en onderstaartdekveren.	Helder wit.
Ogen.	Roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.
Tekening:	
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Helder wit en is hiermee een kleuronderdeel.
Wangvlak.	Helder wit en is hiermee een kleuronderdeel.
Overgang van borst naar buik.	Ontbreekt.

[Terug naar Index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop.

Wit:	De witte rijstvogel moet zuiver wit zijn, zonder de minste bontvorming. Bonte veervelden moeten we dan ook streng bestraffen in de rubriek kleur. De witte rijstvogel wordt gekeurd in schaal 2. De wang zal door de vederstructuur enigszins aftekenen.
-------------	---

[Terug naar Index](#)

Timor rijstvogel, (*Lonchura fuscata*)

Algemeen:

Wetenschappelijke Naam: *Lonchura fuscata*.

Duits: Timor Reisfink.

Engels: Timor Java Sparrow.

Frans: Padda du Timor.

Deens: Brun Risfugl.

Italiaans: Padda di timor.

De Timor rijstvogel komt voor op de Indonesische eilanden Timor, Semau en Rote. De Timor rijstvogels leven in grasvlakten, licht beboste veeweiden, struikgewas en aan de randen van gecultiveerde gebieden, tot een hoogte van ongeveer 720 meter. De vogel is aangetroffen op zoutvlakten, overdekt met oliehoudend struikgewas. Ook op verwilderde landbouwgrond en overwoekerde tuinen, maar niet op bewerkte landbouwgrond of tegen droge rijstvelden. In de vrije natuur is gezien, dat deze soort gebroken rijst eet, rond de dorpen. Ook eet de Timor rijstvogel zaadkoppen van 0.5-1.0 m hoog gras in natte veeweiden. Vogels zijn gezien drinkend uit een kleine bron en etend van de grond in pas verbrand nat bos, met daarin voornamelijk de *Corypha palm*. In onze kweekruimtes moet de Timor rijstvogel gezien worden als een natuurvogel.

Ondersoorten:

Van de Timor rijstvogel zijn geen ondersoorten beschreven.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Van de Timor rijstvogel zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Timor rijstvogel is 13,5 cm. Lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Timor rijstvogel is een volslanke, maar geen geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn, vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren, van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, dat dit is uitgezakt. De rug moet, vanaf de nek tot en met de staart, een nagenoeg rechte lijn vormen. De niet overdreven ronde kop moet een

regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De staart is aan het uiteinde afgerond.

Houding:

Een Timor rijstvogel dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

[Zie vogelindex website NBvV](#)

Snavel:

Relatief en kegelvormig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningsspatroon:

De tekening onderdelen van de Timor rijstvogel zijn:

- Teugel en schedel: De teugel en schedel zijn vanaf de bovensnavel zwart en deze kleur loopt door tot in de nek. Onder het oog loopt, vanaf de zwarte teugel, een fijne zwarte streep, welke achter het oog aansluit op de bovenschedel.
- Keel: Vanaf de ondersnavel is de keel zwart.
- Wang: De wang is wit. De wang wordt begrensd door de zijkant van de ondersnavel, onder langs de teugel en langs de zwarte oogstreep om dan langs de bovenschedel door te lopen tot in de nek om vanaf dit punt een lijn te vormen richting zijde van de keel.

- [Terug naar Index](#)

Kleurstandaard: Timor rijstvogel.

Kleurslag:	Wildkleur man en pop.
Kleur:	
Rug- en vleugeldekk.	Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafscheiding in de nek, is het rug- en vleugeldekk donkerbruin. Arm- en handpennen zwartbruin.
Borst, buik en onderstaartdekveren.	Vanaf de zwarte keel is de borst donkerbruin. De overgang van zwarte keel naar donkerbruine borst heeft een geleidelijk en regelmatig verloop.
Buik, flanken, aars, broekbevedering en onderstaartdekveren.	Crème beige.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zwart.
Staart.	Zwart.
Poten.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.
Snavel.	Zilvergrijs.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan, de ooglidrand is grijs
Tekeningsslag:	
Bovenschedel en teugel.	Teugel en schedel: De teugel en schedel zijn vanaf de bovensnavel zwart en deze kleur loopt door tot in de nek. Onder het oog loopt, vanaf de zwarte teugel, een fijne zwarte streep, die achter het oog aansluit op de bovenschedel.
Keel.	Vanaf de ondersnavel is de keel zwart.
Wang.	De wang is wit. De wang wordt begrensd door de zijkant van de ondersnavel, onder langs de teugel en langs de zwarte oogstreep om dan langs de bovenschedel door te lopen tot in de nek om vanaf dit punt een lijn te vormen richting de zijde van de keel.
Kleurafscheiding borst en buik.	Als kleurscheiding tussen de donkerbruine borst en crème beige buikkleur loopt in een gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht een zwarte borstband die ongeveer 0,5 cm breed is. De borstband is aan de onderzijde regelmatig van kleurscheiding en vloeit aan de bovenzijde uit in de borstkleur.

Keurtechnische aanwijzingen: Timor rijstvogel man en pop.

Wildkleur:	In goede conditie is de Timor Rijstvogel in het bezit van zeer weinig foutbronnen. Het is van belang streng te letten op kleurregelmaat en de kleurafscheiding tussen de diverse tekening velden. Ondanks het geringe formaat, met name in vergelijking met de rijstvogel, mag de Timor rijstvogel niet de indruk maken iel te zijn. Omdat de Timor rijstvogel gezien moet worden als een natuurvogel, betreft het hier een zogenaamde conditiekeuring. NOOT : Er worden geen mutanten gevraagd die voorkomen bij de rijstvogel LONCHURA ORYZIVORA.
------------	---

[Terug naar Index](#)